

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

10 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Socolov Alexei Xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în or. xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.06.2015 – 16.06.2017 (prima instanță);
2. 11.08.2017 – 31.01.2018 (instanța de apel);
3. 17.04.2018 – 10.09.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei /sediul Rezina/ din 16 iunie 2017, Socolov Alexei a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1), 27, 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele acestor infracțiuni.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că de către organul de urmărire penală, Socolov Alexei a fost învinuit că la 30 martie 2010, deținând funcția de director al Societății cu Răspundere Limitată „Omprico-Invest”, cu sediul în or. xxxx, str. xxxx nr. 1, a confecționat în condiții și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 KT din 30 martie 2010, încheiat între SRL „Omprico-Invest”, în persoana directorului Socolov Alexei și compania chineză „SICHUAN HEKAI IMPORT & EXPORT TRADING CO” LTD, reprezentată de directorul Li Jesse, în urma cărui contract SRL „Omprico-Invest”, urma să livreze în adresa companiei chineze „SICHUAN HEKAI IMPORT & EXPORT TRADING CO” LTD, marfa - băuturi alcoolice în sumă de 166925 euro și să obțină un venit în sumă de 91050 euro, adică suma de 1450071 lei.

Tot el, Socolov Alexei a fost învinuit în aceea că, deținând contractul de vânzare cumpărare nr. 1 KT din 30 martie 2010, având scopul dobândirii ilicite a

bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, la data de 12 iunie 2012, a depus la Judecătoria Rezina, o cerere de chemare în judecată către întreprinderea Municipală „Servicii Comunal Locative”, Rezina privind repararea venitului ratat, în baza contractului nr. 1 KT din 30 martie 2010. În rezultatul examinării cererii, prin hotărârea Judecătoriei Rezina din 03 decembrie 2012, cererea a fost admisă și încasat în beneficiul SRL „Omprico-Invest”, venitul ratat în mărime de 1518632 lei, dar independent de voința sa, banii nu au fost încasați, deoarece prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2013, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2013, cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului cauzat a fost respinsă integral, astfel nerealizându-și intenția până la sfârșit.

Prima instanță a indicat că acțiunile inculpatului Socolov Alexei au fost încadrate de procuror în baza:

- art. 361 alin. (1) Cod penal, adică confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi;

- art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșite în proporții deosebit de mari.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Socolov Alexei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1), 27, 190 alin. (5) Cod penal și de încetat procesul penal în privința lui Socolov Alexei în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pe art. 361 alin. (1) Cod penal, iar în baza art. 27, 190 alin. (5) lui Socolov Alexei să-i fie stabilită pedeapsa de 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în cadrul persoanelor juridice de drept privat.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- vina inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1), 27, 190 alin. (5) Cod penal, s-a confirmat în ședința de judecată prin probele cercetate;

- din analiza contractului de vânzare - cumpărare nr. 1 KT din 30 martie 2010, încheiat între SRL „Omprico-Invest”, reprezentată de Socolov Alexei și firma chineză „SICHUAN HEKAI IMPORT & EXPORT TRADING CO” LTD, reprezentată de directorul Li Jesse, declarațiile martorilor Cocîrlă Vladimir, Roșca Vasile, Țvigun Nicolai, Curti Veaceslav, angajați ai ÎM „Servicii Comunal Locative” Rezina, martorul Gangan Iurie, răspunsul formulat la comisia rogatorie adresată autorităților chineze, este probat faptul că contractul de vânzare - cumpărare nr. 1KT din 30 martie 2010, reprezintă un fals, nu prin falsificarea unor părți din el, dar însuși un astfel de contract nefiind încheiat în realitate, el fiind

confectionat cu scopul de a obține de la ÎM „SCL” Rezina, prin instanța de judecată a unor mijloace bănești, fiindcă, în contractul nr. 1 KT din 30 martie 2010, este menționat ca loc al întocmirii, semnării acestuia ca fiind or. Rezina. Pe când în ședința de judecată inculpatul Socolov Alexei a menționat că negocierile cu reprezentanții firmei chineze și însuși semnarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1KT din 30 martie 2010, a avut loc în magazinul „Șerif” din or. Tiraspol. Astfel, nu este clar din ce motiv contractul în cauză nu a fost încheiat/semnat în or. Rezina sau mun. Chișinău, fiindcă în Republica Moldova, Republica Populară Chineză dispune de ambasadă, pe când în stânga Nistrului nu. Mai mult, semnarea acestui contract pe teritoriul care nu se află sub jurisdicția Republicii Moldova, prezintă un risc pentru agenții economici din Republica Moldova sau în cazul inculpatului poate fi un plus, fiindcă nu este posibil ca organul de urmărire penală sau altă autoritate competentă din Republica Moldova să verifice acest lucru, adică circumstanțele întocmirii/semnării lui;

- martorii Cocîrlă Vladimir, Roșca Vasile, Țvigun Nicolai, Curti Veaceslav în ședința de judecată au menționat că până în anul 2012 directorul FPC „Omprico-Invest” SRL, Socolov Alexei nu s-a adresat cu o cerere de reparație, conectare la apeduct, s-au să-i fi anunțat despre faptul dat, pentru a fi luate măsuri în vederea înlăturării acestui caz. Careva contracte Î.M. „SCL” Rezina cu FPC „Omprico-Invest” SRL în privința furnizării apei potabile și reparației conductelor nu au fost. Dacă Socolov Alexei avea încheiat contract cu compania chineză și trebuia să fabrice, să comercializeze companiei chineze producție alcoolică fină, însă nu avea apă așa cum a motivat în cererea de chemare în judecată, din ce motiv atunci nu s-a adresat către administrația Î.M. „SCL” Rezina, pentru a fi înlăturat impedimentul dat, pentru a le aduce lor la cunoștință despre existența contractului și în cazul neexecutării lui SRL „Omprico-Invest” ar urma să suporte niște pierderi impunătoare. De ce Socolov Alexei nu s-a adresat cu aceeași problemă către administrația publică locală, primăria or. Rezina și să aibă oficial un răspuns în scris privind situația creată;

- prin informația din 18.01.2013, cu Nr. 76-2/2-97, a Inspectoratului Fiscal de Stat Rezina, se certifică faptul că în perioada 01.01.2010 - 31.12.2012, SRL „Omprico-Invest”, nu și-a întrerupt activitatea și a efectuat operațiuni de export-import;

- dacă un astfel de contract ar fi fost încheiat, din ce motiv atunci Socolov Alexei nu a insistat ca în ședința de judecată să fie invitat un reprezentant al firmei chineze și să înlătore orice dubii privind contractul semnat și să confirme prezența unor relații contractuale între SRL „Omprico-Invest” și „SICHUAN HEKAI IMPORT & EXPORT TRADING CO., LTD;

- examinând în ședința de judecată contractul în original, se observă cu ochiul liber că acesta a fost imprimat la un printer color, iar ștampila din partea

firmei chineze este imprimată de imprimantă și nu aplicată ștampila umedă cum în cazul SRL „Omprico-Invest”;

- toate aceste circumstanțe indică la întocmirea unui fals, iar punerea acestui contract fals la baza unei cereri de chemare în judecată, prezentarea lui în instanța de judecată constituie o tentativă de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, adică a ÎM „SCL” Rezina, prin înșelăciune.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută fără modificări sentința contestată.

3.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat că situația de fapt reținută de prima instanță corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, prima instanță ajungând justificat la concluzia că nu a fost probat faptul existenței infracțiunii și Socolov Alexei a fost achitat corect de sub învinuirea înaintată de organul de urmărire penală în baza art. 361 alin. (1), art. 27, 190 alin. (5) Cod penal.

De asemenea în privința învinuirii de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis că contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 KT din 30 martie 2010, încheiat între SRL „Omprico-Invest”, în persoana directorului Socolov Alexei și compania chineză „SICHUAN HEKAI IMPORT & EXPORT TRADING CO” LTD, reprezentată de directorul Li Jesse, în urma cărui contract SRL „Omprico-Invest”, urma să livreze în adresa companiei chineze marfa - băuturi alcoolice, în valoare de 166925 euro și să obțină un venit în sumă de 91050 euro, adică suma de 1450071 lei, nu reprezintă documente oficiale false.

Astfel, instanța de apel a menționat, luând în considerare conținutul art. 6 al Legii privind accesul la informație, decizia Curții Supreme de Justiție din 20.03.2014 în cauza nr. 4-Irlil-2/2014, că documentul oficial poate să apară și sub forma documentului privat, pus la dispoziția organelor sau persoanelor oficiale în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

În dependență de autorul documentului privat, ele pot fi documente private întocmite de persoane fizice sau documente private întocmite de persoane juridice de drept privat.

Totodată, s-a mai indicat că documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create. Tocmai această procedură conferă documentului un caracter oficial, adică un caracter de drept public.

La fel, s-a reținut că documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în

legătură cu soluționarea problemei, reprezentând obiectul de referință al documentelor primite. Astfel, documentelor private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale. Momentul convertirii documentelor private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii.

Prin urmare, s-a constatat că punerea la dispoziția organelor sau persoanelor oficiale a documentelor private în cazul în care sunt îndeplinite condițiile legii, conferă acestor documente aptitudinea de a evalua în obiect material (produs) al infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale. În acest context apare necesitatea evidențierii faptului că o cerință obligatorie, în sensul alin. (1) art. 361 Cod penal, este că confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false trebuie neapărat să acorde drepturi sau să elibereze de obligații.

Astfel, în speță s-a accentuat că contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 KT din 30.03.3010, încheiat între SRL „Omprico-Invest”, în persoana directorului Socolov Alexei și compania chineză „SICHUAN HEKAI IMPORT & EXPORT TRADING CO” LTD, reprezentată de directorul Li Jesse, în urma cărui contract SRL „Omprico-Invest”, urma să livreze în adresa companiei chineze „SICHUAN HEKAI IMPORT & EXPORT TRADING CO” LTD, marfa - băuturi alcoolice, în sumă de 166925 euro și să obțină un venit în sumă de 91050 euro, adică suma de 1450071 lei, nu este document oficial.

Referitor la învinuirea adusă inculpatului Socolov Alexei în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a specificat că de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate probele privind dezinformarea conștientă directă a victimei (în cazul dat a ÎM „Servicii Comunal Locative” Rezina, care nici nu a fost recunoscută în calitate de parte vătămată în cauza penală) de către Socolov Alexei.

De asemenea, s-a notat că SRL „Omprico-Invest” în persoana lui Socolov Alexei, pentru a respecta calea legală de apărare a drepturilor sale civile, a acționat în judecată ÎM „Servicii Comunal Locative” Rezina, solicitând încasarea prejudiciului material cauzat în sumă de 1518632 lei cu titlu de venit ratat.

Instanța de apel a mai indicat că prin decizia din 21.02.2013 a Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău s-a constatat că: *„în instanța de judecată nu s-a demonstrat fapta distrugerii sau deteriorării rețelelor de alimentare cu apă de către lucrătorii ÎM „Servicii Comunal Locative” Rezina și nu s-a demonstrat deținerea dreptului de proprietate asupra rețelelor de alimentare cu apă de către „Omprico- Invest” SRL și că nu este o legătură cauzală dintre faptul că contractul cu firma chineză a fost reziliat și nu a fost obținut un venit ratat în mărime de 1518632 lei. Faptul rezilierii contractului cu firma chineză ține de SRL „Omprico-Invest”, care nu și-a onorat obligațiunile contractuale”*.

În continuare, s-a reținut că hotărârea Judecătorei Rezina din 03.12.2012 a fost casată și pronunțată o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată a reclamantului SRL „Omprico-Invest” către ÎM „Servicii Comunal Locative” Rezina privind repararea prejudiciului cauzat, a fost respinsă integral ca fiind nefondată (f.d. 48-52, vol. I). Decizia Curții de Apel din 21.02.2013 a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13.11.2013.

În acest context, instanța de apel a conchis că adresarea conducătorului SRL „Omprico-Invest” Socolov Alexei cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Servicii Comunal Locative” Rezina privind repararea prejudiciului cauzat și respingerea acțiunii de către instanța de apel, nu poate fi calificată ca tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Prin urmare, instanța de apel a atestat că este neîntemeiată alegația apelantului precum că versiunea apărării prin care încearcă să demonstreze că inculpatul nu ar fi vinovat de săvârșirea infracțiunii nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, or, ansamblul probator prezentat de către acuzatorul de stat nu demonstrează vinovăția lui Socolov Alexei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1), art. 27, 190 alin. (5) Cod penal.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- instanța de apel, examinând apelul nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Socolov Alexei, de comiterea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală;
- instanța de apel, menținând sentința de achitare nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor de fapt ale cazului, împrejurări cu certitudine confirmate prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 KT din 30.03.2010 încheiat într SRL „Omprico-Invest” reprezentată de Socolov Alexei și firma chineză, reprezentată de directorul Li Jesse, cât și declarațiile martorilor Cocîrlă Vladimir, Roșca Vasile, Țvigin Nicolai și Curti Veaceslav, care sunt angajați ai ÎM „Servicii Comunal Locative” Rezina, martorul Gangan Iurie cât și răspunsul formulat la comisia rogatorie adresată autorităților chineze, ce cu certitudine au demonstrat faptul că contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 KT din 30.03.2010, reprezintă un fals prin faptul că un astfel de contract nu a fost încheiat în realitate. Analizând contractul în cauză, în el este menționat locul întocmirii, semnării acestuia ca fiind or. Rezina.

Pe când analizând declarațiile inculpatului Socolov Alexei, ultimul indică că, tratativele cu reprezentanții firmei chineze menționate în contract și semnarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 KT din 30.03.2010, a avut loc în magazinul Șerif din or. Tiraspol. La acest capitol apare întrebarea, în ce loc și de către cine a fost semnat contractul sus invocat;

- vina inculpatului Socolov Alexei, este demonstrată integral și prin probele materiale administrate în cursul urmăririi penale și cercetate în prima instanță și de apel - informația din 18.01.2013, nr.76-2/2-97, a Inspectoratului Fiscal de Stat, procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.03.2015, conform căruia a fost examinat dosarul civil cu nr. 2e-38/13, în cadrul căruia s-a depistat informația de la Serviciul Vamal din 22.01.2013, care atestă faptul că SRL „Omprico-Invest” în perioada 01.01.2010 și 31.12.2012 a efectuat operațiuni de export-import, hotărârea Judecătorei Rezina din 03 decembrie 2012, decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ din 13.11.2013;

- în instanța de judecată Socolov Alexei nu a prezentat probe pertinente ce ar demonstra dreptul său de proprietate asupra sistemului de aprovizionare cu apă, iar în aceste circumstanțe nu pot fi întemeiate argumentele inculpatului referitor la faptul că ÎM „Servicii Comunal Locative Rezina” a deteriorat sistemul de aprovizionare cu apă ce îi aparține cu drept de proprietate, or la cauză nu se conțin careva acte ce ar atesta deteriorarea acestuia. Or, în cazul în care s-ar fi constatat careva lucrări în luna aprilie 2010, la sistemul de aprovizionare cu apă, Socolov Alexei avea posibilitatea să se adreseze fie la poliție, fie către ÎM „Servicii Comunal Locative” Rezina, imediat cu pretenții pentru înlăturarea defecțiunilor, ceea ce nu a fost făcut, însă ultimul s-a adresat peste 2 ani, în anul 2012 în instanța de judecată, fapt ce relevă că SRL „Omprico-Invest” nu avea careva necesități de apă;

- inculpatul, în perioada 01 ianuarie 2010-31 decembrie 2012 și-a desfășurat activitatea de întreprinzător efectuând operațiuni de export-import, ceea ce se confirmă prin informația Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Rezina din 18 ianuarie 2013 și informația Serviciului Vamal din 22 ianuarie 2013, iar în aceste circumstanțe este cert faptul că SRL „Omprico-Invest” în perioada dată nu și-a întrerupt activitatea;

- argumentul inculpatului referitor la faptul că prin distrugerea sistemului de aprovizionare cu apă nu și-a putut onora obligațiile asumate față de compania chineză în rezultatul căruia nu a beneficiat de un venit în sumă de 91050 euro, ceea ce constituie 1518632 lei, este declarativ, deoarece după cum s-a relatat mai sus ÎM „Servicii Comunal Locative” Rezina nu a distrus sistemul de aprovizionare cu apă, iar inculpatul pe toată această perioadă a desfășurat activitate de întreprinzător;

- decizia instanței de apel este una neîntemeiată sub aspectul aprecierii eronate a probelor administrate;

- fapta prejudiciabilă a fost determinată de acțiunea principală manifestată de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, însoțită de acțiunea adiacentă de înșelăciune prin folosirea documentelor oficiale false;

- ambele instanțe nu au ținut seama de practica judiciară expusă în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, conform căreia falsificarea unor documente, urmată de folosirea lor de falsificator în vederea sustragerii bunurilor trebuie calificată în conformitate cu art.190 și art. 361 Cod penal;

- faptei săvârșite de inculpatul Socolov Alexei, i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Se reține din analiza sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, că ambele instanțe au constatat just, în temeiul probelor administrate la urmărirea penală, cercetate de prima instanță, și verificate de instanța de apel, apreciate de ambele instanțe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, că în acțiunile

inculpatului Socolov Alexei nu sunt prezente elementele infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1), 27, 190 alin. (5) Cod penal.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele menționate supra, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența temeiului menționat, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, întemeiate pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar de către instanța de recurs ordinar nu sunt identificate temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de recurent.

La fel, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, Colegiul penal atestă că prin acestea recurentul prioritar își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, ce nu poate fi acceptat, din considerentul că acestea nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, precizând că inculpatul Socolov Alexei a săvârșit tentativa de însușire ilegală a bunurilor altei persoane, cu folosirea documentelor false, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate accepta această versiune, or contravine constatările instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat de instanța de apel în decizia sa.

Subsidiar, Colegiul penal coraportând motivele invocate în recursul ordinar cu partea descriptivă a deciziei instanței apel (f.d. 160-181, vol. II), conchide că sunt similare cu cele invocate în apel, iar instanța de apel la adoptarea soluției de menținere a sentinței primei instanțe s-a expus detaliat asupra chestiunilor esențiale

supuse atenției sale în apelul declarat de procuror, și anume în privința lipsei elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1), art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, în acțiunile inculpatului Socolov Alexei, fără a omite careva erori de fapt sau de drept, iar instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, iar motivarea instanței de apel în virtutea corectitudinii ei pentru a evita repetări inutile, se acceptă și se însușește de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal atestă că sunt declarative și irelevante pentru speță alegația și temeiul invocat de recurent, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, ce cade sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, or din materialele cauzei rezultă că instanțele ierarhic inferioare prin soluțiile adoptate, l-au achitat pe inculpatul Socolov Alexei de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1), 27, 190 alin. (5) Cod penal, dar nu au reîncadrat în baza altui articol din codul penal faptele incriminate inculpatului Socolov Alexei de către organul de urmărire penală.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recurs care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, în cauza penală privind-l pe **Socolov Alexei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată pe **04 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor